संभ्रमोऽयं समुत्पन्नस्तस्मादेशमिमं त्यत । समर्थस्विममं जेतुमधिष्ठानपराक्रमेः ॥३०॥ ग्रशकाः संयुगे स्थातुमवकास्यो बत्तीयसा । कुलबन्धुप्रयुक्तेन दृष्टापसर्णे मितः ॥३१॥ तस्यास्तद्वचनं बाली कितमप्यायतिच्चमं । तारायाः सौम्यद्वपाया नागृह्णात् कालचोदितः ॥३२॥

इत्यार्षे रामायणे किष्किन्ध्याकाण्डे तारावाकां नाम चतुर्दशः सर्गः ॥